γειν αὐτοῦ τὰ ἔργα φιλονεικεῖ. Καὶ τί λέγω κρατύ-
νειν; Μενοῦνγε τὴν τυραννίδα πολλάκις λυομένην, τοῦτο
μὲν, ὅτε ὑπέκειτο τὰ ταύτης ἔργα παντοδαποῖς νοσήμασι
δαπανώμενα, τοῦτο δὲ ὅτε διεσπᾶτο τῷ θανάτῳ, καὶ τῇ
φθορᾷ παρεδίδοτο, αὐτὸς ὁ τῆς τυραννίδος καθαιρέτης
παρ᾽ ὅλον τῆς ἐπιδημίας αὐτοῦ τὸν καιρὸν ἀνακαινί-
ζων ταύτην ὤφθη, τῆς φθορᾶς ἀνιστῶν, τῶν παθῶν ἀπαλ-
λάττων, καὶ τοσαυτάκις, ὁσάκις νεκρός τι εἰς ἀναβίωσιν
ἦγε, καὶ τῶν σωμάτων τὰς νόσους ἀπήλαυνε. Καὶ τὸ ἔτι μάλι-
στα δυσαναχετούμενον, ὅτι ἐξ ἐκείνου μέχρι νῦν, διά τε τῶν
αὐτοῦ θεοφόρων μαθητῶν, καὶ οἱ τὴν ἐκείνων μετῆλθον δια-
δοχὴν, οὐ λήγει ταύτην διὰ τῶν ὁμοίων πράξεων συγκατα-
περαττων καὶ συγκατασκευαζόμενος. Ἆρα ἐστί τι τῆς τοιαύ-
της ἐμπληξίας ἢ παρ᾽ Ἕλλησιν ἢ παρὰ Βαρβάροις ἐμ-
πληκτότερον ἢ ἀθεώτερόν τι λαβεῖν; Ἐγὼ μὲν οὐχ ὁρῶ.
Οἶμαι δὲ οὐδ᾽ ἄλλως ὁρᾶν οὐκ ἀνάξιος. Συνθανομένης μέντοι
τῆς φαρισαίοις, εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν
ἀπολύειν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ὅρα πῶς οὐκ ἀλλαχόθεν,
οὐδ᾽ ἐκ τῆς ἰδίας ἐξουσίας, καὶ τῶν τῆς Χάριτος δογμάτων,
ὁ φιλάνθρωπος ἡμῶν δεσπότης, ἀλλὰ δι᾽ αὐτῆς τῆς ἀρχαι-
ογονίας καὶ τὴν λύσιν αὐτῶν τῆς ἀπορίας καὶ τὴν ἐπι-
τίμησιν ἐπάγει. Οὐκ ἀνέγνωτε γάρ, φησιν, ὅτι ὁ ποιήσας
αὐτοὺς ἀπ᾽ ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς; Διδάσκων
λαμπρῶς, διὰ τῆς κατ᾽ ἀρχὴν διαπλάσεως, μὴ δεῖν ῥᾳ-
δίως διαλύεσθαι τὰ συνοικέσια, μηδ᾽ οὕτως προπετῶς,
πρὸς ἃ συνωθεῖ τὸ τῆς ὁρμῆς ἀκόλαστον, καταφέρεσθαι
καὶ ὅτι τὴν δημιουργίαν αὐτὴν διδάσκαλον ἔχοντες τοῦ

[illegible]

Deleri[illegible] πδ.

http://digital.slub-dresden.de/ppn345414306/371